

Bayer Zsolt: A pálya széle és a Nyugat érdekei

2022 október 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Pressman elvtárs videóüzenete az ’56-os magyar forradalom évfordulója alkalmából

Az Egyesült Államok nagykövete – miután egy vérlázító filmecskével már letette névjegyét hazánk asztalára – ismét egy filmmel jelentkezett. Ez most ’56-ot idézi, látszólag a forradalom és szabadságharc h?sei el?tt tiszteleg, valójában Pressman ismét üzenni akar. Olvassuk az üzenet lényegét a Mandiner.hu összefoglalásában:

„David Pressman szerint az ’56-os magyarok az önrendelkezés mellett szálltak harcba, és mindezt önzetlenül tették.

Az ’56-os magyar forradalom évfordulójának alkalmából videóval jelentkezett közösségi oldalán a nemrég kinevezett amerikai magyar nagykövet.

»Miközben a Szovjetuniónak az volt a célja, hogy az emberek tehetetlennek érezzék magukat, elfordítsák a fejüket az igazságtalanság láttán, és hogy elkerülhetetlennek fogadják el sorsukat, a bátor magyarok nem voltak hajlandóak a pálya szélér?l szemlélni, ahogy az országuk összeomlik a szovjet befolyás alatt« – fejtette ki a Corvin közb?l bejelentkezve David Pressman, aki szerint az ’56-os h?sök nem csupán a szovjet agresszióval szálltak szembe a magyar utcákon, hanem az emberi méltóságért is küzdöttek. »Példájuk tovább él az új generációkban, akiket ?k inspiráltak arra, hogy életüket világszerte a demokrácia és az emberi méltóság el?mozdításának szenteljék« – hangsúlyozta Pressman.”

Világos, mint a nap…

Világos, hogy egyfel?l mostantól a maximum egyperces pressmani filmecskék id?szaka következik, mivel ma a legfeljebb egypercnyi, képes üzeneteket lehet eljuttatni a célközönség agyába (célközönsége válogatja, persze, Pressmané ilyen).

S még ennél is világosabb Pressman mostani üzenete:

„A bátor magyarok nem voltak hajlandóak a pálya szélér?l szemlélni, ahogy az országuk összeomlik a szovjet befolyás alatt.” Értsd: akkor ilyenek voltunk mi, magyarok, bezzeg most a „pálya szélér?l” szemléljük, ami Ukrajnával történik.

Az üzenet megfejtéséhez nem kell zseninek lenni, b?ven elég, ha Pressman vagy. A tisztes(ségtelen) középszer.

De ha már, akkor bontsuk ki ezt az egészet!

Például azt, vajon ki szemlélte a pálya szélér?l mindazt, ami Magyarországgal történt, amit Magyarországgal m?veltek? S volt-e valaha olyan pillanat, amikor nem a pálya szélér?l szemlélték mindazt, ami Magyarországgal történt, amit Magyarországgal m?veltek?

Nem, nem volt. A Nyugat s utóbb annak leghatalmasabbika, az Egyesült Államok mindig a pálya szélér?l szemlélte mindazt, amit velünk m?veltek – s így bátorítást is adtak, hogy m?veljenek csak nyugodtan azt, amit akarnak.

Ugorjunk csak vissza egy kicsit az id?ben, az 1848?49-es forradalom és szabadságharc leveréséhez és vérbe fojtásához! Hermann Róbert hadtörténész szavait idézem:

? A nyugati hatalmak nem el?ször és nem utoljára hagyták cserben a magyarok ügyét, de akkor éppen miért?

„? Sokkal szükségesebbnek tartották Ausztriát az európai egyensúly szempontjából annál, hogysem Magyarország kedvéért felhagytak volna politikájukkal, ezért nem tudtunk szövetségest találni a háború újabb szakasza el?tt. A külföldi magyar ágensek legfeljebb informális kapcsolatot tudtak teremteni a hivatalos politika képvisel?ivel, s hiába sikerült megnyerniük a sajtó egy részének és a hatalmon kívül lév? csoportoknak a támogatását, nem tudták megfordítani az egyes államok Ausztria-barát politikáját. Ám az osztrákok számíthattak a cár segítségére, s ehhez elnyerték a nyugati hatalmak támogatását is. »Talán igazuk van, de végezzenek velük

gyorsan«, mondta Palmerston angol külügyminiszter. Anglia számára az volt a fontos, hogy Oroszország a Balkánon ne tudjon el?renyomulni, s ehhez szüksége volt az er?s Ausztriára. Ha ezt az Ausztriát éppen az oroszok mentik meg a felbomlástól, annál jobb."

Szép, nem?

És el ne felejtsük: ez ugyanaz a Palmerston, aki kijelentette: „Angliának nincsenek barátai, Angliának nincsenek ellenségei, Angliának érdekei vannak."

Ez afféle idézend? szólásként él a kollektív tudatban, mind a mai napig, miközben ez a mondat az undorító erkölcstelenség és a megvetend?, ocsmány önzés els? számú tételmondata. Mi is mondogatunk ilyesmit a mai napig, és nem gondolunk bele, mit is beszélünk valójában. A mi mondásunk így szól: „Több mint b?n, hiba!" Mintha a b?n lenne a kisebb baj, s a hiba lenne a nagyobb. Ez az ördög megnyilatkozása – aljas, erkölcstelen és visszataszító, mint Palmerston. Szokjunk le róla!

Miképpen ideje leszoknunk az aljas, erkölcstelen és visszataszító üzenetek befogadásáról is, amelyek az Egyesült Államokból érkeznek.

Ez az Egyesült Államok – mint 1849-ben Palmerston – azt üzente 1956-ban csöndben, a f? alatt a Szovjetuniónak, hogy „végezzenek gyorsan". S miközben ez a titkos üzenet szállt Moszkvába, aközben az Egyesült Államok propagandagépezete azt üzente a magyar szabadságharcosoknak, hogy „tartsatok ki, hamarosan jövünk és segítünk".

Az aljasságmér?n erre már nincs kalibrálás.

Ez a Nyugat, ez az Egyesült Államok mindig is valamiféle másod-, harmadrend?, „maradék" világnak gondolta Európa közepét és keleti felét – és eszerint is bánt velünk.

„Fogják be a szájukat, csak nem képzelik, hogy ilyen semmiségek miatt kiugrasztom Sztálint a Hitler elleni koalícióból?" – röffent rá Churchill az emigráns lengyel kormány delegációjára, amely ment jelenteni neki, mit m?velnek a szovjetek a lengyelekkel Katynban.

Aztán a mindvégig jó oldalon harcoló lengyelek megkapták jutalmul azt, amit mi büntetésb?l: negyven év szovjet fennhatóságot és kommunizmust.

És ez a Nyugat és ez az Egyesült Államok mindig félrenézett, mindig elárult bennünket, és mindig azt üzente Közép- és Kelet-Európa aktuális elnyomóinak, hogy „végezzenek gyorsan". És ha lehet: csendben. Ne legyen túl nagy zaj, túl nagy z?rzavar. Hiszen a Nyugatnak nincsenek ellenségei és barátai, csak érdekei vannak. Szerencsétlen ukránok pedig azt hiszik, ?k a kivétel, akiken szívjóságból, emberbarátságból, szeretetb?l és a demokrácia iránti elkötelezettségt?l vezérelve segít a Nyugat és leginkább az Egyesült Államok.

Nos, van Pressmannek egy hazai elvtársa, t?le vehetne kölcsön egy idézetet, ha hirtelen rátörne egy ?szinteségi roham. Ez lenne az: „Egy lósz…rt, mama!"

Nincs itt sem szívjóság, sem emberbarátság, sem szeretet, sem pedig demokrácia iránti elkötelezettség. Mindössze az van, hogy Biden elnök meg az amerikai deep state bevásárolta magát az ukrán buliba – legyen az gáz vagy az ukrán term?föld, és most ezért az ebül szerzett jószágért vívják proxy háborújukat az oroszokkal, és nem drága nekik semmi sem, mert az ukránok és az oroszok vére folyik.

Pressman meg odasétál a Corvin közbe, és sima modorával és vérlázító pofátlanságával üzenget, miközben m?májer és tehetségtelenül hatásvadász filmecskéjében odaáll Tóth Ilonka és a pesti srác emlékm?ve elé, és afféle elgondolkodó pofát vágva úgy tesz, mintha mindez bármit is jelentene neki meg a hazájának.

Nem jelent ezeknek semmi semmit. Csak a lé, a hatalom, az olcsó nyersanyag, az olcsó munkaer?, az olcsó energia, az üzlet. Hiszen nincs ezeknek sem barátjuk, sem ellenségük, ezeknek csak érdekeik vannak.

Ilyesmit üzen Tóth Ilonka, Mansfeld Péter, Wittner Mária, Pongrátz Gergely – és ezt üzenik a pesti srácok. Akik – s velük, általuk és bennük mi is! – már rég átlátunk magukon.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló